

Sygn. akt VII Ka 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sad. Grzegorz Gładkojć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Anny Winogrodzkiej Miszczak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 r.

sprawy M. G., syna K. i D. z domu P., ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 30 marca 2016r. sygn. akt II K 53/16

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lidzbarku Warmińskim przekazuje.

Sygn. akt VII Ka 487/16

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony o to, że w dniu 10 stycznia 2016 r. na odcinku drogi wojewódzkiej(...) B. - R., woj. (...), kierował samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, posiadając 1,12 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w O. II Wydział Kamy sygn. akt: (...) z dnia 20 grudnia 2012 r. za kierowanie pojazdem pod wpływem środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim wzrokiem y dnia 30 marca 2016 r. w sprawie II K 53-16

I oskarżonego M. G. uznał za winnego zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że był uprzednio skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie pod wpływem środka odurzającego, czyn ten zakwalifikował z art. 178a § 4 kk i za to skazał go i wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II na mocy art. 42§3 kk w zw. z art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

na mocy art. 43a§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek kamy w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10 000,00 zł. (dziesięć tysięcy) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

Powyższy wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i zarzucił u obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 43 § 1 kk, polegającą na jego niesłusznym zastosowaniu przy orzekaniu w punkcie II wyroku o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, podczas gdy podstawą orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych za kierowanie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości jest art. 42 § 2 kk.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie w punkcie II orzeczenia z podstawy środka karnego przepisu art. 43 § 1 kk. i uzupełnienie podstawy prawnej o treść art. 42 § 2 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim zakresie w jakim podniesione w niej okoliczności oraz te wynikające z analizy akt wskazują na konieczność uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na zaistnienie przesłanki z art.440 kpk.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy oskarżony wniósł o dobrowolne poddanie się karze oraz zaproponował jego warunki, na które organ procesowy wyraził zgodę, dołączając do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego – k.65.

Powyższy wniosek został przez Sąd I instancji zaaprobowany czego konsekwencją było wydanie postanowienia jak na k.71.

Pomimo powyższego rozstrzygnięcie zawarte w wyroku z dnia 30 marca 2016 r. na obecnym etapie postępowania nie wydaje się być trafnym. Zwrócić bowiem uwagę należy, że zgodnie z treścią art.335 kpk zaniechanie wykonania dalszych czynności jest dopuszczalne między innymi gdy **okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości**.

Tymczasem na uwadze należy mieć przede wszystkim treść wyjaśnień M. G., z których wynika, że około godziny 3.00 nad ranem gdy wracał do domu przypadkowo spotkał P. A., który poprosił go o zawieszenie do O.. Obaj wymienieni nie poinformowali się wzajemnie, że znajdują się pod wpływem alkoholu a oskarżony, który miał założony gips na prawą rękę spełnił prośbę P. A. i samochodem tego ostatniego wraz z nim pojechał w kierunku L. celem dojechania do O., przy czym w okolicach miejscowości R. oskarżony miał wjechać pojazdem do rowu.

Powyższa relacja w żaden sposób nie została zweryfikowana, w szczególności poprzez przesłuchanie policjantów, którzy udali się na miejsce zdarzenia. W aktach na k.1 znajduje się notatka, która stanowi informacje o dowodzie **w zakresie treści wypowiedzianych wobec funkcjonariuszy przez obu mężczyzn obecnych przy pojeździe oraz ich zachowywania się**.

Ponadto w toku postępowania zabezpieczono ślady biologiczne i osmologiczne, których nie poddano analizie.

W tej sytuacji konieczne jest poczynienie odpowiednich ustaleń w zakresie **pewnego** określenia odpowiedzialności M. G. za zarzucany mu czyn w szczególności jeśli zważy się na poważne konsekwencje związane ze skazaniem za czyn z art.178a§4 kk.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok w uchylono i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lidzbarku Warmińskim przekazano- art.437§2 kpk w zw. z **art.440 kpk**.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag i przy uwzględnieniu treści zawartych w art.343§7 kpk co winno pozwolić na trafne procedowanie w sprawie i w konsekwencji na określenie kwestii odpowiedzialności M. G. za zarzucany mu czyn.